

متن پرسش

با سلام و احترام: با عنایت به «و کذلک شیعتنا فازوا...» حدیث شریف کساء، ۱. چنانچه فرد به درجه‌ی شیعه نائل شود در دنیا و آخرت اهل سعادت و نجات است؟ آیا این استدلال برای این درجه درست است که: فرد مومن پس از تلاش و توکل به مرحله ای می‌رسد که جذبه‌ی حضرات معصومین متوجه اش می‌شود و به علت شدت جذبه ایشان به فوز نائل می‌گردد؟ ۲. اگر جواب آری است چگونه می‌توان این رتبه را تشخیص داد؟ ۳. با توجه به آیات شریف قرآن آیا جز مقربین است که حسابش در گروهی اعمالش نیست؟ «کل نفس به ما کسبت رهینه» با تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. چرا که نه! در این مورد خوب است به <https://eitaa.com/matalebevijeh/18568> رجوع شود. ۲. با توجه به نسبتی که در وجه انسانی‌مان با انسان کامل پیش می‌آید، راه برای رسیدن به آن رتبه گشوده می‌شود به همان معنایی که در صوت مذکور مطرح شد. ۳. همین‌طور است که می‌فرمایید. با حضور در قرب الهی عملاً انسان به اراده الهی عمل می‌کند امری که در حدیث قرب نوافل متذکر آن هست. موفق باشید